Algoritmusok és adatszerkezetek II. Kiegyensúlyozott keresőfák

Szegedi Tudományegyetem

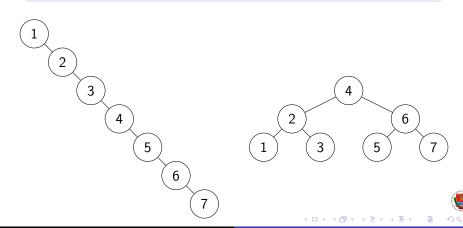

Mit értünk kiegyensúlyozott keresőfa alatt?

Emlékeztető

Az eddig tárgyalt műveletek h magas fákra O(h) idejűek voltak A továbbiakban szeretnénk, ha $h = \Theta(\log n)$ is teljesülne

Véletlen építésű bináris keresőfák (CLRS 12.4)

- n elemű bináris fa **legrosszabb esetben** $\Theta(n)$ magas is lehet
- n növekedésével a legrosszabb eset bekövetkezése azonban egyre valószínűtlenebb
- Ha egy bináris keresőfa előállítása során csak beszúrás műveleteket alkalmazunk, úgy igazolható a következő

Tétel

Egy n különböző kulcsot tartalmazó véletlen építésű bináris keresőfa várható magassága $O(\log n)$.

AVL fák (Adelson-Velsky, Landis, 1962)

- Tetszőleges műveletsorozat végrehajtása után legrosszabb esetben is Θ(log n) magasságú kiegyensúlyozott keresőfa
- Garancia: semelyik csúcs egyensúlyi faktorának abszolút értéke nem lehet nagyobb 1-nél

Definíció

Egy p csúcs **egyensúlyi faktor**a fiai magasságának különbsége.

Definíció

Üres fa magassága: h(nil) = 0

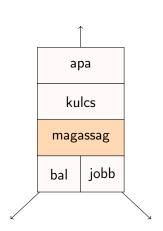
p gyökerű fa magassága: h(p) = max(h(p.bal), h(p.jobb)) + 1

AVL fa implementációja

```
class Node {
    Object kulcs;
    int magassag;
    Node *apa;
    Node *bal;
    Node *jobb;
}
```


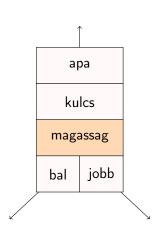

AVL fa implementációja

```
class Node {
    Object kulcs;
    int magassag;
    Node *apa;
    Node *bal;
    Node *jobb;
}
```

Megjegyzés

Találkozni olyan implementációval is, ahol a magasság helyett az egyensúlyi faktort tárolják

Legalább hány kulcsból áll egy h magas AVL fa?

magasság	m
1	1
2	2
3	1+2+1=4
4	2+4+1=7
5	4+7+1=12
6	7+12+1=20
7	12+20+1=33
8	20+33+1=54
:	:

Legalább hány kulcsból áll egy h magas AVL fa?

magasság	m
1	1
2	2
3	1+2+1=4
4	2+4+1=7
5	4+7+1=12
6	7+12+1=20
7	12+20+1=33
8	20+33+1=54
:	:
h	$m_{h-2} + m_{h-1} + 1$

- Jelölje m_h a h magas AVL fában lévő minimálisan található kulcsok számát ($m_1=1, m_2=2$)
- Általánosságban (h > 2 esetén): $m_h = m_{h-2} + m_{h-1} + 1$
- $m_{h-2} < m_{h-1}$ természetesen teljesül, ahonnan

$$m_h > 2m_{h-2}$$

- Jelölje m_h a h magas AVL fában lévő minimálisan található kulcsok számát ($m_1=1, m_2=2$)
- Általánosságban (h > 2 esetén): $m_h = m_{h-2} + m_{h-1} + 1$
- $m_{h-2} < m_{h-1}$ természetesen teljesül, ahonnan

$$m_h > 2m_{h-2} > 2 * 2m_{h-4} > \ldots > 2^i m_{h-2i}$$

- Jelölje m_h a h magas AVL fában lévő minimálisan található kulcsok számát ($m_1=1, m_2=2$)
- Általánosságban (h > 2 esetén): $m_h = m_{h-2} + m_{h-1} + 1$
- $m_{h-2} < m_{h-1}$ természetesen teljesül, ahonnan

$$m_h > 2m_{h-2} > 2 * 2m_{h-4} > \ldots > 2^i m_{h-2i}$$

• $m_h > 2^i m_{h-2i}$ összefüggést m_1 -ig kijátszva $m_h > 2^{h/2}$

- Jelölje m_h a h magas AVL fában lévő minimálisan található kulcsok számát ($m_1=1, m_2=2$)
- Általánosságban (h > 2 esetén): $m_h = m_{h-2} + m_{h-1} + 1$
- $m_{h-2} < m_{h-1}$ természetesen teljesül, ahonnan

$$m_h > 2m_{h-2} > 2 * 2m_{h-4} > \ldots > 2^i m_{h-2i}$$

- $m_h > 2^i m_{h-2i}$ összefüggést m_1 -ig kijátszva $m_h > 2^{h/2}$
- Tegyük fel, hogy egy h magas AVL fa $n \ge m_h$ csúcsból áll, azaz $n > 2^{h/2}$, vagyis $h < 2\log_2(n)$

- Jelölje m_h a h magas AVL fában lévő minimálisan található kulcsok számát ($m_1=1, m_2=2$)
- Általánosságban (h > 2 esetén): $m_h = m_{h-2} + m_{h-1} + 1$
- $m_{h-2} < m_{h-1}$ természetesen teljesül, ahonnan

$$m_h > 2m_{h-2} > 2 * 2m_{h-4} > \ldots > 2^i m_{h-2i}$$

- $m_h > 2^i m_{h-2i}$ összefüggést m_1 -ig kijátszva $m_h > 2^{h/2}$
- Tegyük fel, hogy egy h magas AVL fa $n \ge m_h$ csúcsból áll, azaz $n > 2^{h/2}$, vagyis $h < 2 \log_2(n)$

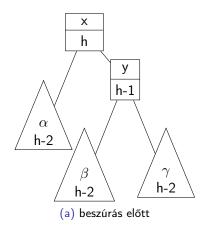
Megjegyzés

Az élesebb $h < 1.44 \log_2(n)$ korlát is bizonyítható.

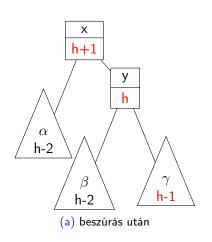
AVL fák kiegyensúlyozottságának fenntartása forgatásokkal

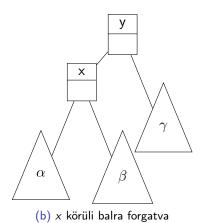

AVL fák kiegyensúlyozottságának fenntartása forgatásokkal

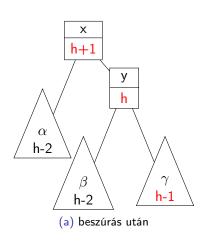

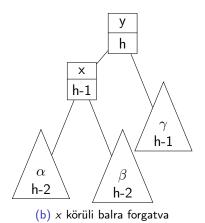

AVL fák kiegyensúlyozottságának fenntartása forgatásokkal

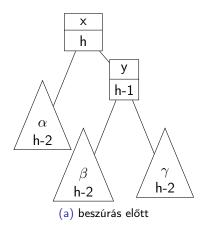

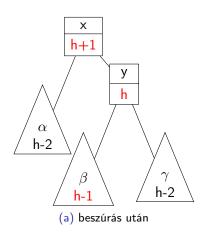
Amikor egy forgatás nem elég

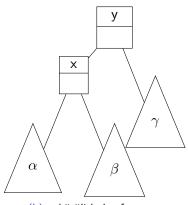

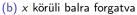

Amikor egy forgatás nem elég

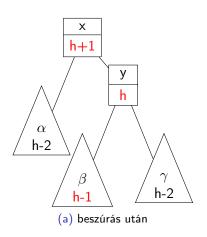

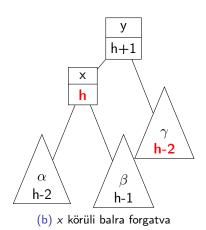

Amikor egy forgatás nem elég

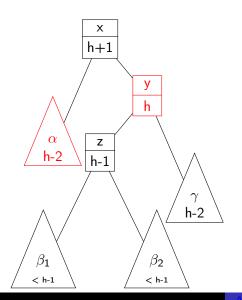

Amikor egy forgatás nem elég – segédforgatás

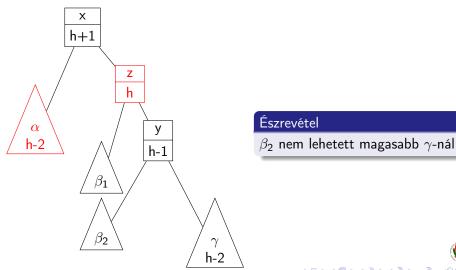
Megoldás

y körül jobbra forgatunk, majd x körül balra

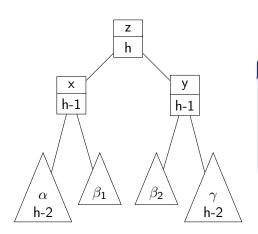
Amikor egy forgatás nem elég – segédforgatás

Amikor egy forgatás nem elég – segédforgatás

Miért kellett kettőt forgassunk?

Mert (kiinduláskor) x **jobboldali** részfája volt magasabb És mert ennek a részfának már a **baloldali** részfája volt magasabb (zikk-zakk)

Megjegyzések a helyreállításokhoz

- A tárgyalt esetek tükörképei is előfordulhatnak
- A törlés hatására elromló AVL-fát azonos módon állítjuk helyre

Általános keresőfák

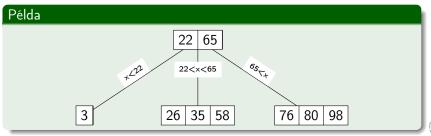
- Az általános keresőfát az különbözteti meg a bináris keresőfától, hogy egy csúcs több kulcsot is tartalmazhat
- Keresőfa tulajdonság kiterjesztése
  - A csúcsban található kulcsok < szerint rendezettek
  - A tárolt kulcsok értékei meghatározzák a kulcsértékeknek azon tartományait, amelyekbe a részfák kulcsai eshetnek

Általános keresőfák

- Az általános keresőfát az különbözteti meg a bináris keresőfától, hogy egy csúcs több kulcsot is tartalmazhat
- Keresőfa tulajdonság kiterjesztése
  - A csúcsban található kulcsok < szerint rendezettek
  - A tárolt kulcsok értékei meghatározzák a kulcsértékeknek azon tartományait, amelyekbe a részfák kulcsai eshetnek

B-fa definíciója

Definíció

A t-rendű B-fa olyan általános keresőfa, amelyre teljesül, hogy:

- Minden gyökértől különböző p csúcsára $t \leq Rang(p) \leq 2t$ (rang alatt a fapontban tárolt kulcsok számát értjük)
- r gyökerének rangjára pedig $1 \le Rang(r) \le 2t$
- Minden nemlevél p csúcsra és $1 \le i \le Rang(p) + 1$ esetén $p.gyerekek[i] \ne Nil$
- Minden levél azonos mélységű (ez az érték a fa h magassága).

B-fa implementációja

```
class Node {
    Object[] kulcsok;
    int meret;
    Node *apa;
    Node *gyerekek[meret+1];
    boolean level;
}
```


B-fa implementációja

```
class Node {
    Object[] kulcsok;
    int meret;
    Node *apa;
    Node *gyerekek[meret+1];
    boolean level;
}
```

Fontos!

Az eddigiektől eltérően egy csúcsban több kulcs is található.

A csúcson belüli kulcsokra érvényesül a < rendezés.

A csúcsokról eltároljuk, hogy levelek-e (level változó)

B-fában keresés

```
B-FÁBANKERES(x, k) {
  i = 0
  while i < meret és k > x.kulcsok[i] {
     i = i+1
  if (i < meret és k = x.kulcsok[i]) {
     return (x,i) // az x csúcs i-edik kulcsát kerestük
  if (x.level) {
     return nil // a B-fa nem tartalmazza k-t
  } else {
     // a megfelelő ágban keresünk tovább
     return B-FÁBANKERES(x.gyerekek[i], k)
```


B-fák kiegyensúlyozottsága

- B fákat olyan esetekben szokás használni, amikor az adatunk nem fér be a főmemóriába, azt a háttértáron tároljuk
- A B-fák kiegyensúlyozottsága abból fakad, hogy minden levél azonos mélységen található, illetve, hogy minden (nemgyökér) csúcs legalább t+1 elágazással rendelkezik
  - t-rendű B-fa i-edik (i>1) szintjén legalább $2(t+1)^{i-2}$ csúcs és $2t(t+1)^{i-2}$ érték található
  - t értéke a valóságban nagy, mi ezen a kurzuson 2-nek vesszük (hacsak mást nem mondunk)
- Az AVL-fánál "kiegyensúlyozottabb", magassága $O(\log_t n)$
  - Aszimptotikusan nincs jelentősége a logaritmus alapjának, viszont ha másodlagos memóriából olvasunk, számíthat

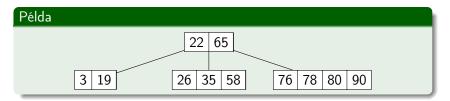

- B-fákba is levélként szúrunk be
- ullet 2t méretű csúcsba beszúrva, 2t+1 méretű csúcsot kapunk

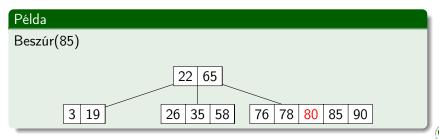
- B-fákba is levélként szúrunk be
- 2t méretű csúcsba beszúrva, 2t+1 méretű csúcsot kapunk a "középső" elem mentén kettévágva éppen 2t méretű csúcsunk lesz (a középső elemet küldjük föl az ősbe)
- Szükség szerint ismételjük az előző lépést

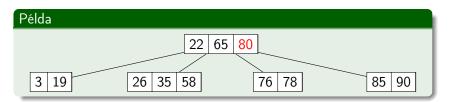
- B-fákba is levélként szúrunk be
- 2t méretű csúcsba beszúrva, 2t+1 méretű csúcsot kapunk a "középső" elem mentén kettévágva éppen 2t méretű csúcsunk lesz (a középső elemet küldjük föl az ősbe)
- Szükség szerint ismételjük az előző lépést

- B-fákba is levélként szúrunk be
- 2t méretű csúcsba beszúrva, 2t+1 méretű csúcsot kapunk a "középső" elem mentén kettévágva éppen 2t méretű csúcsunk lesz (a középső elemet küldjük föl az ősbe)
- Szükség szerint ismételjük az előző lépést

- Kulcs törlése t méretű csúcsból t-1 méretűvé teheti azt
- Itt is megelőzővel helyettesítünk
- Két eset lehetséges
  - lacktriangle Szomszédtól kölcsönzünk, ha annak van feleslege (>t méretű)
  - Osszeolvasztjuk a kritikusan kicsi csúcsot a t méretű szomszédjával $\Rightarrow t + (t-1) + 1 = 2t$ méretű csúcs jön létre
- ullet A kölcsönvételt preferáljuk, hiszen az O(1) időben elvégezhető

B fa variánsok

ullet Egyes implementációk/források (pl. CLRS könyv is) t értéket a csúcsok fokszámkorlátjára használja: ilyenkor a csúcsokban lévő kulcsok száma $\in [t-1,2t-1]$

B fa variánsok

- Egyes implementációk/források (pl. CLRS könyv is) t értéket a csúcsok fokszámkorlátjára használja: ilyenkor a csúcsokban lévő kulcsok száma $\in [t-1,2t-1]$
- A telített csúcsok kaszkád vágását elkerülendő, bizonyos implementációk proaktívan viselkednek: már leszálló ágban (top-down) elvégzik a vágásokat (preemtive split)
  - Így garantált, hogy amennyiben egy csúcsot szétvágunk, akkor az ő őse már nem szorul további szétvágásra (tail rekurzió)

B fa variánsok

- Egyes implementációk/források (pl. CLRS könyv is) t értéket a csúcsok fokszámkorlátjára használja: ilyenkor a csúcsokban lévő kulcsok száma $\in [t-1,2t-1]$
- A telített csúcsok kaszkád vágását elkerülendő, bizonyos implementációk proaktívan viselkednek: már leszálló ágban (top-down) elvégzik a vágásokat (preemtive split)
  - Így garantált, hogy amennyiben egy csúcsot szétvágunk, akkor az ő őse már nem szorul további szétvágásra (tail rekurzió)
- B+ fa: a kulcsokat kísérő (esetleges) adattagok csak a levelekben legyenek tárolva $\rightarrow$ a belső pontokban csak pointerek és indexelt kulcsok $\rightarrow$ nagyobb elágazási faktort tudunk alkalmazni $\rightarrow$ tovább csökkenthető a fa magassága

Tail rekurzió

- Olyan rekurzív függvény, amely legutolsó műveleteként hajtja végre a rekurzív hívást
- Hatékonyabb a nem tail rekurzív megoldásnál

```
FIBOT(n, a, b) {
   if (n==0) return a
   if (n==1) return b
   return Fibo(n-1, b, a+b)
}
FIBO(n) {
   if (n<2) return n
     return Fibo(n-1) + Fibo(n-2)
}</pre>
```

```
In [33]: %timeit fibo(35)
4.82 s ± 60.7 ms per loop
In [34]: %timeit fiboT(35)
9.63 µs ± 33.7 ns per loop
```


Összegzés

- A bináris keresőfák műveletei O(h) idejűek
- Legrosszabb esetben azonban n is lehet a fák magassága $(\Theta(\log n) \text{ helyett})$
- Kiegyensúlyozott keresőfák használatával garantálható, hogy a keresőfa kiegyensúlyozottsága sose romoljon el "túlságosan"

